

ind. Skattehøvelsen angaaer alene de enkelte Skattehøvelere, men ikke Kjøbstaden som Totalitet, og tænkeligt var det — jeg siger ikke, at det er saaledes, — at der hos Nogle i Fredericia kunde findes en meget kraftig Styrke til at udrede Skatten, medens Andre i Eftergivelsen af den kun havde en overordentlig ringe Erstatning for hvad de have lidt. Jeg troer, vi skulle lade dette Lovforslag ligge, og jeg vil henstille til den ærede Finansministers Overveelse, om det ikke var den rette Veie at gaae, hvis han tog det tilbage som for Tiden overslødigt. — Her er i denne Anledning nævnt den saakaldte Krigsskattubredningslov, men jeg maa tage mig den Frihed at gjøre opmærksom paa, at, forsaavidt denne Lov indeholder Bestemmelser, hvorefter Borgere skulle lade sig nøie med en vis Betaling for deres Ydelse, ere de ikke pligtige at underkaste sig den, og det er altsaa ingen Lov. Det er borgerlige Forhold, som her skulle afgjøres, og som efter deres Natur ere Expropriationsspørgsmaal, men ingen Borger i Kongeriget Danmark kan uden en Lov, der er udgaaet fra Rigsdagen og Kongen, underkastes nogen saadan Behandling. Den Deel af Loven — paa den anden Deel af den skal jeg ikke her indlade mig —, hvori man paataager sig ved visse Regler, der gaae udenfor, hvad Domstolene maae afgjøre, at tilkjendegive en Mand, hvad der skal tilkomme ham for Ydelse, kan efter officielle Forlangender har gjort, behøver Ingen at underkaste sig; den er ikke Lov her i Landet.

Formanden: De Bemærkninger, som det ærede Medlem udtalte om en anden Lov, maa jeg dog ansee for at ligge noget udenfor denne Forhandling, og de maae være at betragte som det enkelte Medlems aldeles personlige Opfattelse af denne Sag.

Udsættelse: Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at jeg sagde „Krigsskat“, medens jeg meente „Krigsskattubredningslov“. —

Formanden: Saaledes opfattede jeg ogsaa det ærede Medlem, og derpaa vare mine Bemærkninger grundede.

Fischer: Det ærede Medlem for Fredericia (Gad) gjorde opmærksom paa, at her var Tale om Forandringen af en Skattelov, og lagde en særdeles Vægt paa, at det Udskudt her foreligger, angaaer en Forandring i Skatteloven og derimod ikke Noget med Hensyn til Statsopkrævning i det Hele, og Finansministeren henholdt sig til denne Betragtning. Jeg tillader mig imidlertid at mene, at, saafremt man bliver enig om, at der mangler Bemyndigelse til at opkræve Skat, saa er ethvert Spørgsmaal om Forandring i Skatteloven overmaade uforsømt; det taber enhver Betydning. Kan Finansministeren ikke opkræve Skatter, der ere bevilgede for 1864—65, i det nuløbende Finantsaar, uden at der gives ham en ny Bemyndigelse ved Lov, saa er enhver Forandring i denne Skattelov en ligegyldig Ting. Det blev af den ærede Finansminister gjort gjældende, at hans Forælder havde betragtet denne Sag paa en anden Maade end jeg, og at han gjentagende har ytret, at Skatten kunde indkræves som Resistance. Jeg kan ikke dele denne Betragtning, thi en Resistance kan først fremkomme, hvor der har fundet en Opkrævning Sted, men vil den ærede Finansminister eftersee Indenrigsministerens Circulaire af 5te September s. A., saa vil han finde, at det der udtrykkelig paabødes, at selve Ligningen saavel som Skattens Opkrævning og Indbetaling i Statskassen vil være at udsætte, indtil nærmere Forlangende skeer af Ministeriet. Der har altsaa ikke, hvor det ikke allerede var skeet før den 5te September s. A., fundet nogen Opkrævning af Skatten Sted, og altsaa heller ikke været nogen Resistance tilstede, thi Resistance er umulig, hvor Opkrævning ikke har fundet Sted. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Kreds (Tscherning) udtalte, at han ønskede, at Finansministeren vilde tage dette Lovforslag tilbage. Dette Ønske kan jeg ikke dele. Jeg troer, at dette Lovforslag bør være en Anledning til, at det fra dette Things Side tages under Overveelse, hvorledes der i det Hele skal forholdes med den Krigsskat, der ikke er bleven opkrævet i Sylland for 1864—65, og kommer man da til den Anskuelse, at det vil være rigtigt endnu i det løbende Finantsaar at lade denne Krigs-